

Bréfa- og málasafn, september - október 1949

Bjarni Benediktsson – Stjórnsmál – Utanríkisráðherra – Utanríkismál – Bréf - Archibald G Thacher - Gustav Rasmundssen - Hans G Andersen - Ólafur Thors - Richard P Butrick - Thor Thors - Guðmundur Grímsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnsmálamaðurinn
Askja 2-10, Örk 8

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ADDRESS OFFICIAL COMMUNICATIONS TO
THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON 25, D. C.

DEPARTMENT OF STATE
WASHINGTON

October 5, 1949

Dear Friend:

Gretchen and I thought it might be interesting to you and Sigridur Bjornsdottir to know something of the fate of the Butricks. At the same time it might give you an excuse to cease campaigning for five minutes.

We had a very quick trip to the United States in the Lockheed plane, arriving at Westover Field about three in the morning of August 11. As there was fog in New York we did not continue until just before sunup, arriving at MacArthur Field, Long Island a little after six. We then had a two hour bus ride to the Waldorf-Astoria in New York. The trip through Long Island was an interesting one and all of us had a definite feeling of claustrophobia on account of the great number of trees, many of which reached down over the highways and threatened at any minute to completely absorb us. You see, we were used to the long vistas of Iceland. Also, we found the constant shade of green rather annoying and thought a few reds, blues and purples would be a welcome relief. Our first day in New York happened to be the hottest August 11 in the history of New York City, with a top temperature of 98.6°F. Our rooms, I am sure, were very much hotter. After two days in New York, mostly spent shopping, the heat was relieved by a terrific thunder storm and drenching rains. The next morning we hopped into our new Buick car and drove leisurely to Washington. For the next two weeks we stayed at a moderate priced hotel, the National Hotel, which is fairly convenient. I spent some time at the State Department on consultation on Icelandic affairs, but most of the time was spent at our newly rented residence where there was an awful lot of cleaning to do and where I spent several days painting walls, et cetera. Our effects arrived from Iceland and our Chinese furniture which we had not seen since 1940 was unpacked. Everything from Iceland came through in good shape but our

Chinese

The Honorable
Bjarni Benediktsson,
Minister of Foreign Affairs,
Reykjavik, Iceland.

Chinese furniture was very much damaged through breakage and water. As soon as we had our beds set up in the house, we moved in and most of our spare time has been spent getting things arranged and setting up housekeeping again. In the stress of all of this we had no real vacation.

On September 6 I began my new duties as Director General of the Foreign Service. This position is essentially one of an assistant to the Deputy Under Secretary for Administration, advising him on matters pertaining to the Foreign Service and in fact taking the initiative in most cases. Just how it will develop, I frankly do not know. I suppose it will largely depend on me. It is not thus far nearly so interesting as being in Iceland but it may develop into something substantial. Of one thing, I am certain - it is a hot spot, where I can easily get into a lot of trouble.

Promptly on our return to Washington Dickie had to go to his old school for special tutoring. He is now back with his old class and is struggling hard to keep up. He hopes to be able to make the tennis team as a result of his experience in playing tennis in Reykjavik.

Ann has had a somewhat easier time and is enrolled in the Madeira School, where, I take it, the courses are not quite so strict as at St. Albans. She is quite happy with her school and so far hasn't really complained about getting up every morning at seven to catch the bus which takes her some eight or nine miles to the school in Virginia.

There are two other members of our family. Topsy, our black semi-cocker spaniel, who had been farmed out to some friends while we were away, is now back. She is an obedient and sometimes a rather charming creature. She took to us very well, almost seemed to know us, and has apparently completely forgiven us for having left her for a whole year. Billy, our white Icelandic cat, took the journey from Iceland with complete nonchalance. He was permitted to roam about the airplane, which he did with considerable aplomb and quickly won the heart of the stewardess. At the Waldorf-Astoria, where they are exceedingly gracious, Billy behaved very well. The desk attendant on the floor, a lady of middle age, became quite enamored with him. I might say he did not take too well to the heat and was comparatively inactive. During the long stay at the National Hotel, he became increasingly bored and tried to slip out on us on three occasions. We caught him in time however. He is now completely at home and dominates

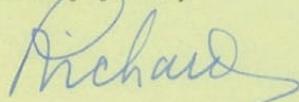
the

the household. The front door has to be left open every night so he can go in and out. To protect against robbers we have a couple of chains on the door. I am sure he was at first quite disgusted with all the trees but has found them utilitarian. On two occasions he has had to climb quite high up to escape dogs which were after him. On the same two occasions we have had to obtain ladders and get him down. On the whole he seems fairly content with America, but I have the feeling he always will consider Iceland somewhat better.

Thus, the doings of the Butricks and now you can go back to campaigning and such other chores as you may have to perform.

We honestly miss Iceland and our friends and we do hope that the fortunes of diplomacy will some time in the not too distant future bring you all to Washington where we will be happy to see you.

Sincerely yours,

Richard P. Butrick

The Gotham
NEW YORK

26. sept. 1949

Kari inn,

Hér sendi þér heið met
nylonaskka, sem komur þú
bæt mið um at kaupa og
nokkrar bækur, sem eru til einföld
at þú heftir e.t.v. ekki sér.

Hér er aitt jötum at
fréttar. Álu sunum um náði
er mið lokut og upplausn af at
byrja. Mér finnst at ég mun
hafa ónatalegt gagn af
þessari fætur og e þér innileg
þakklátm - eins og fyri
dælju. Þarf að skemma mér að
skrifir myndar eru í þeim

Fita.

Um það til eru ey um at
vara at heimar, skýrði Mr.
Smith með fóður því at State
Dept. hafði ekki tekið at
fjáru ræðu Lenin, se Þ.
Óttóðor minniði á, en Leyði
betri Library of Congress en at
stofnada sitt klítina. Sonandi
Komm eittkvært utan því.

Hins vegar hefi ey líf flugit stat-
fingur í því at Rússan eru
enki meðlimi í meini - sei
stofnum en UN með alþóða
yddi farsla lofum inn og alþjí -
Hanskiptanum / stofnum inn / fad

vara metlinni í WHO (alþjóðlegi heilbrigðisráðuneyti), en sögta
síði miðum vegna "operator" —
en það leyti sem WHO ekki
stundu nefnd út um hóud
till at athuga heilbrigðishóstand
metall fólkis! Þær eru ekki
metlinni í I.C.O., I.C.A.O., F.A.O.,
alþjóðbankanum, eyðinum,
UNESCO o.s.frv. Meðan vartar
þær hálf flókurt, þegar þær
er at gagna í alþjóðasamranninni
hér. Þó voru, at þú geti notat
þessu sem dæmum heildar.
Þeirra, þegar þú tekur þá
í gegn í 2. o. 3. sæti.

Björn Benediktsson
Hans.

The Bismarck Tribune
September 15, 1949.

*****EDITORIAL*****

Grimson Worthy Choice

Gudmundur Grimson is a citizen in the best American tradition. To the North Dakota supreme court, in which he becomes an associate justice today, he brings the benefit of vast legal experience augmented by many other activities in the public interest.

All this is certain to make him a valuable addition to the highest court in the state, making for continued public confidence in the judiciary of North Dakota. Governor Andahl could not have made a better and more logical choice, nor one that could have met with more general approval through North Dakota.

The story of Justice Grimson's steady march to the highest judicial post North Dakota has to offer is in many ways a typical American story.

He was born in a foreign land, as were so many Americans and as were the forbears of all but a few of us. That foreign land, Iceland, happens to be the land of the oldest democratic parliamentary assemblage in the world, which fact may cast some light on the attitude Grimson has displayed in his work.

To get a college education, and his law degree, the youthful Grimson had to work his way through the University of North Dakota. He cooked his own meals in bachelor quarters shared with another distinguished student, Vilhjalmur Stefanson; worked as a janitor; carried mail, served as the university postmaster, and ran the University bookstore.

Professionally, he achieved broadest fame and perhaps his greatest accomplishment by conducting an investigation which led to penal reform in many states, particularly the elimination of the medieval system of prisoner leasing in Florida.

The Indianapolis (Ind) News paid this tribute to him at the time:

"Gudmundur Grimson, a plain, ordinary prosecuting attorney, has found it within his power to start a reform of great significance hundreds of miles from where he lived. America could stand a few more Gudmundur Grimsons."

America could stand MANY Gudmundur Grimsons. North Dakota can use well in its highest court the one that it has. School teacher, newspaperman, lawyer, reformer, vigorous defender of the rights of the individual, he will add to the lustre of a tribunal which already stands high in the esteem of the people.

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. • NEW YORK 19, N.Y. • PHONE CIRCLE 7-2200

8. október 1949

Xari innar,

Fyr sendi þér trúr bætum með Þallðör Kjartanssqui, sem ég vóru at fíu hafi gaman af at fá. Með þessum línum sendi ég þér rætu, sem Sigríður Hartley Shawcross hildt í Ad hoc Political Committee 5. okt. OKKA Thor kom sáman um at þau voru at finna fótlaik, sem at gagni gat. Komur í sítvarpsmáttunum. Kommunum allti at velta óvraföld - eins og hefji hingat til ontist.

Málist um mannréttindir í Bulgáriu, Magyarjalandi og Rúmeníu en mið átal titana málit hefur, þar sem nálmum um Korea, Gríklund og Indonésíu hefir verit þó hert til klífar meðan bestit er árangurs af starfi kláratréjandi nefunda. Í mormáttunum í ad hoc nefndinni komu Bolivia, U.S. og U.K. fram með tillofju, sem hefur fylgi með, um at vise téltekenum opnun - vijan til alþjóðaðarslöðsins. Þær -

ustur rætuna fyrir þeim til hófey flutti
Sri Hartley. En fulltrúi Pöllands, en
at alleys hefi verit fyrir mómen af
andstæðingar með hólfu, býggt vörn
sína á því umars-eyjar, at hei væri
um mál at ræta, sem Sandinum
þjóturnum kemi ekkerit vit, obi. 2.f.
7. maí. ráðsmaði S.p., of því hins vegar,
at ef S.p. lefsti á annan tóft voldi
til at ræta slik mál, þó væri ekki
síðu ótæta til at ræta mann -
réttind svætingja í súturníkum
Bundaríkjanna, enk þess sem 15 -
bjóf Sandaríkjanna, Bretlands og
fliri níkjá lefsti at geyma yfeyshöng
og strangar repni ákvæði vart aðl -
laðræst miðast vit þau ákvæði,
sem dæmt hefdi verit eflri i vit -
komandi löndum. Þessur trúnumen
"rökum" varast. Sri Hartley með því,
i fyrra lag, at hei væri um blín
samningarf at ræta, hvort sem þjóf -
réttarreglin um manniéttini
líki og, í öðru lag, at ef fulltrúi
Pöllands eru límlíse aunar teldi
áhuka til at rannsaka ástandið
í örnum löndum, en þeim sem hei
vera til umræta, þá væri þeim
at hei autiðar fyrjatot at búa fram

(2)

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. · NEW YORK 19, N.Y. · PHONE CIRCLE 7-2200

tíðlegur þess ervis. Þátti sagt hann
í umræðunum at varin atala trúit —
at fulltrúi Þólands hevd ekki talit
sír farið at meira líkliðat þeim lögum,
sem hann hevdit vilumat í í fyrstu
runni sínum. Ósloríjinn dælir at
sunum helda atala trúta sína á manna-
daginn og þá verða fréhri unnesar
um mílit i meðdini.

Mjög mörk hund hafa þegar lýst
fylgi sínu sít til Þója Bolíviu, V.D. og
U.K., þ. á n. Vortun hundinn öll og
þær hélldi í því samboðið með heimata,
sem heí met fylgi í afriti. ~~At~~ Mörk
núki hof teknit frávur at þau illt er
mánumréklind ~~þess~~ of framkvæmd
þeim sé mið sem D.P. geti ekki líkt
opptaklaust at regið skapa til.

Fulltrúi Ásthalar hefur nú, eins og
á svastu þingi, lagt miklu áhaglan á
þau, at lína réttu leidni sín at
skipa rannsóknarmeyð i mílit. Gengit
er út frí fari at sín tillaga verð felled
þa sem réttu þykti at fyllgja íkráttum
fristarsamningum.

Thor hefur skrifit þeim fyrir gengi
annars níls og í sinn brief;
svo ej orðlegrir þetta einkar fréttan.

Mét býr Krestjaní

Sinn einlegrar

Jóhans J. Sæmundsson

Reykjavík, 17. september 1949.

Góði vinur,

Eg þakka þér fyrir gamalt og gott, og er þó ekki á-stæðan til að ég skrifa þér einungis sú, að bera fram slíkar þakkar, heldur er þannig mál með vexti, að sanndarkona hér í þeim, Guðrún Eiríksdóttir matsölkona, hefur leitað minnar ásjár út af vandræðum, sem hún er í með son sinn, Eirík Ketilsson.

Pilturinn mun vera greindur að upplagi en alinn upp í miklu eftirlæti og ærna fjármuni móður sinnar. Síðan hafa kvennasakir truflað tilveru hans og er afleiðing alls þessa sú, að pilturinn mun lifft hemjast til starfa og vera smíð óreglusamur.

Móðirin hefur þá hugmynd, að ef honum væri komið í annað umhverfi kynni úr honum að rætast. Þótt hún til að bera af því allan kostnað. Hún spyr mig hvort ég gæti út-vegað honum einhverstaðar skrifstofupláss hjá góðum manni, að mér skilst annaðhvort í Bandaríkjunum eða Englandi, og virðist mér hugmynd hennar vera sú, að pilturinn fái engin laun fyrr en hann sýni, hvort hann sé til nokkurs nýtur. Átlunin er sem sé einungis sú, að gera tilraun með, hvort breyttur dvalarstaður geti bætt hann og unnt sé að hemja hann til einhverjar reglulegar vinnu.

Sannleikurinn er sá, að ég kann ekki mórg úrræði í þessu en datt í hug, að spyrja big, hvort þannig stæði á, að þú gætir tekið manninn til reynslu gegn þessum kjörum, eða smír einhver þinnur ráð.

Væri ég þér þakklátur ef þú gætir fhugað þetta og léttir mig síðan vita við tekifæri.

Bið að heilsa konu þinni og óska þér alla góða,

þinn einlægur,

LEGATION OF ICELAND
WASHINGTON 6, D.C.

12. september, 1949.

Góði vinur:

Eg þakka bréf þitt frá 22. ágúst varðandi
okkar sameiginlega vin, Ólaf Johnson.

Pað er auðvitað ekki hægt að gefa Ólafi opin-
bert vegabréf sem verzunarfulltrúa við sendiráðið hér í
Washington nema tilkynna það State Department, og láta nafn
hans þar með standa í Diplomatic List hér í Washington.
Eg er þeirrar skoðunar, að Ólafur Johnson sé þess vel verð-
ugur, en eg er þér alveg sammála um það, að núna er ekki
rétti tíminn til að gjöra þetta, enda þarf málid nánari at-
hugunar við. Ef þetta hefði verið gjört núna fyrir kosn-
ingarnar, þá hefði það auðvitað verið misnotað á allan hátt,
og orðið Ólafi til einskis góðs, en um leið getað bakað þér
talsverðra óþæginda. Við skulum því láta þetta mál liggja
niðri og sjá hvernig landið lítur út að loknum kosningum.

Pað er ljóst að engir stjórnmálaleiðtoganna geta
komið á U.N. Assembly vegna kosninganna, og er eg því mjög
ánægður með að fá Hans Andersen með mér, því að hann er dug-
legur maður og vinnufús, og mun hann því létta starfið mjög
mikið fyrir mér. Pað er ókleyft að vera einn, og jafnvel
erfitt fyrir two að komast yfir það og geta mætt á þeim
nefndafundum, sem við helzt höfum áhuga fyrir. Eg gjöri
ráð fyrir því að þú talir við Hans áður en hann fer, og
gefir honum leiðbeiningar í helztu málunum, en flest eru
þau gamlir kunningjar og línan því nokkurn veginn klár.
Eg hefi farið yfir yfirlitið frá U.S. sendiráðinu í Reykjavík

um hin ýmsu mál, og eru þeirra óskir í nær öllum tilfellum í samræmi við okkar fyrri afstöðu. Mr. Raynor í State Department hefir beðið mig að tala við sig út af U.N. og mun eg hitta hann nú á eftir. Eg á erfiðast með að greiða Romulo atkvæði sem forseta, þar sem hann var eitt sinn með hálfgerðan skæting í okkar garð, sem eg ekki get fyrirgefið honum, enda þótt hann jafnan síðan hafi látið mjög fleðulega við mig. Eg talði nýlega við vinkonu okkar, Mrs. Pandit, er eg fór í kurt-eysisheimsókn til hennar sem Ambassador Indlands hérna, og spurði eg hana hvort Indland gæti ekki komið með góðan kandidat sem forseta, en hún sagði að svo mundi ekki vera, enda þótt Indverjar hefðu lítið álit á Romulo. Hann gæti að minnsta kosti ekki talizt sem fulltrúi Indverja, enda þótt Filippseyjar til-heyrðu Asíu.

Eg skil vel að þú hafir ekki getað mætt á fundi Atlants-hafsráðsins þann 17. hér í Washington, þar sem um þessar mundir er einmitt úrslitabaráttan um lista flokksins í Reykjavík, það hlýtur að vera erfitt mál. Það hefði líklega verið pólitískt óheppilegt að þú kæmir um þessar mundir, þar sem óneitanlega verður rætt hér um hernaðar aðgerðir, og er þá eins gott að Ísland marki sérstöðu sína með því að utanríkisráðherra mæti ekki. Eg hefi skrifað þér opinbert bréf um það, sem fram hefir farið undanfarið í sambandi við framkvæmd Atlantshafssáttmálans, og hefi eg að yfirlögðu ráði sýnt lítinn áhuga fyrir þeim ráðagjörðum.

I fyrradag fékk eg bréf þitt um að reyna að selja allt að 10,000 smálestir af freðfiski og 4,000 smálestir af þorskalýsi. Þetta verður erfitt mál, og í sannleika sagt sé eg enga leið. Eg hefi þó þegar hafizt handa, og átti í fyrradag fund með Mr. Wayne Taylor, aðal fjármálaráðunauts Hoffman.

Hann hefir undirbúið fund á morgun hjá Dr. Fitzgerald, yfirmanni matvæladeildar ECA, þeim er keypti fiskinn í fyrra, sällar minningar. Hvað sem úr þessu verður, er víst að það tekur langan tíma, en eg mun auðvitað láta þig vita jafnóðum og eitt-hvað skeður.

Í þessum sama stjórnarpósti er pakki með 3 filmum, sem eg merkti þér. Pakkinn á að fara til Gunnars Helgasonar, formanns Heimdallar, og eru í honum myndir, sem eg létt framkalla af óeyrðunum við Alþingishúsið 30. marz. Fleiri filmur koma seinna eftir framköllun, en eg bið þig að afsaka að þetta var öruggasta og skjótasta leiðin til að koma þessu áfram, en mér skilst, að flokkurinn leggi áherzlu á að fá þær sem fyrst.

Þjóðviljinn sé eg hefir verið að minnast míni í sambandi við rannsókn á inneignum hér í Bandaríkjunum, og haft í frammi lævislegar getgátur. Mér er auðvitað meinað að svara blaðinu, en gjarnan mætti það koma fram, að eg hefi tvívegis lagt málið fyrir stjórn Bandaríkjanna, og hafa svör hennar í bæði skiptin verið mjög ákveðið neitandi um að gefa upp þessar inneignir. Verður því ekki annað séð, en að sendiráðið hafi gjört það sem því var falið í málínus, og vitanlega get eg ekki skipað State Department fyrir verkum.

Eg veit að þú hefir í miklum stórræðum að standa nú, og ekki tími til að lesa löng bréf. Góðan sigur.

Eg vona að þér og þinni fjölskyldu líði hið bezta.

Með beztu kveðjum.

Pinn einlægur,

6.Y.

BARRY, WAINWRIGHT, THACHER & SYMMERS

ARCHIBALD G. THACHER
A. CHALMERS CHARLES
HENRY W. PROFFITT
JOHN C. PRIZER
JOHN C. CRAWLEY
HOWARD B. NICHOLS
PAUL L. CLUGSTON
JOSEPH M. BRUSH

TELEPHONE: BOWLING GREEN 9-1640
CABLE ADDRESS "WALLACES NEW YORK"

72 WALL STREET
NEW YORK 5, N.Y.

9 September 1949

His Excellency Bjarni Benediksson
Minister of Foreign Affairs
Reykjavik
Iceland

Sir:

May I ask your acceptance of a Monograph upon the North Atlantic Treaty and the Treaty-Making Power of the United States, for which the Hon. Joseph C. Grew, formerly Under Secretary of State of the United States, has done me the honor to write the Introduction?

My purpose in sending a copy of this paper to the Ministers and Representatives of the Governments, signatory to the North Atlantic Treaty, and to their Ambassadors at Washington, is to bring to their attention certain phases of the constitutional powers of the President in relation to treaty-making, and, also, with respect to his independent prerogatives as Commander-in-Chief concerning the military security of the United States.

The relative privileges of the Congress are also discussed.

An effort has been made to correct some misapprehensions as to the necessity for a justly reorganized Balance of Power and for its support through a wise Military Policy for the United States.

I beg to remain,

Very respectfully,

Archibald G. Thacher

København, den 7. september 1949.

A.Jr.nr.3.G.174.a.

Kære Udenrigsminister Benediktsson,

Hjertelig tak for Deres venlige brev af 30. f.m.

Det har været såvel den danske regering som mig personlig en stor glæde, at vi har kunnet medvirke til Islands optagelse i Europarådet.

Deres tanke om at ville indstille mig til Storkoret af Islands Falk i denne anledning har rørt mig dybt, og jeg påskønner den meget. At De i øjeblikket ikke havde i erindring, at jeg allerede havde modtaget denne høje udmerkelse, gør ikke Deres tanke mindre smuk i mine øjne.

Med de venligste hilsener

Deres hengivne

Gunnar Rasmussen.

Hans Excellence

Udenrigsminister Bjarni Benediktsson,

Reykjavik.

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. · NEW YORK 19, N.Y. · PHONE CIRCLE 7-2200

15. okt. 1949

Kari Bjarni,

því miður hefi tilvitanum, sem
þú hrugðir út af, ekki fundist enger
þrátt fyrir vandleyr leit-ir ratsmöguna.
B. E. segist munna at í línu rata
sinni hef Leoni sagt at fyrirvara leyf
veri at Sandaríkin og Bretland
myndu lende í skygöld sín í milli
og þá mynd. Þóland hefur níklu
þystið. Heldur B.E. at þat hlyðst
at vísu þetta, sem átti vor sér.
EKK hefir hær fófundit tefta
fjárra með. Þó einföld að aðgaðar
fæst, sendi ij dalskeyti tafslauð.

Þó talati við Sri Hartley Show-
eon. Þó fór hann inn frekar upplýsingar
síðar svipar að þessi, se hanc heft
mofat í meðan síðan, þú at
mig langasti til at senda þeim þa.
Síðst hanc óskat ráðbóganum til
þess að þær fengi með og sendi ij hin með

tilvirkunni í upprun og tilgöndum ley.
Hann hefur einnig sendi okkert til
Tolkaun um at þú getti sent flim
~~notes~~ (markörðum) um hennar ræðum,
ef hafi veri. Tillagan sem er
send um daginn (Bolívia, C.I. og Andal)
var samþykkt, eins og fír af spyt
vejt.

Tölverður umræður hafi aukið;
6. neapolitini (legoneapolitini) um skýrslu
International Law Commission. I.L.C.
hefur ^{ákvætt} leitt til at te reynsaka 3
atrik til at byggja með:

Law of treaties
Arbitral procedure
Regime of the high seas.

Vit þær vorum sannila um at bera
frá tollóðum um at neapolitini reynsakaði;
einmig landshelpjónum líf og ej sagt.
notkun eftir 6. neapolitini (ájálf fyrir),
OKKUR fannust at gosværl fáta tillagan
og fullt fællde heftum við ósíði áhuga
á hæfleysi því at neylor fyrirtækið Marlin
a þessi virði yfir skýrðar. Því hefur
áður talast við formum I.L.C., sem
er gosværl kennari minn (Hudson) og
hann segist áhuga at ef neapolitini fengi
máli til meðfjára myndi velta
níðill á því eiginum sinnan hennar um.

The Gotham

5TH AVE. AT 55TH ST. - NEW YORK 19, N.Y. - PHONE CIRCLE 7-2200

vitáttu landshöfðimann og vísir veri
 at Ósvars meydu viður at þur
 óllum árin at neptun feng ekki
 mikil. Þegar ekki er tillofta kon
 fræs hér til Þrjúra rata og
 óskast eftir því at vit taliðu
 manna til baka, því at ekki veri
 rétt at neptun býrjast með því
 at athuga mikl, sem eru mikill
 spennuveiðir varan milli nýja,
 en hér eru ekki lögost veri at
 neptun spilt rétt því hvort
 mið hin takki fyrir ófærðum.
 Fulltríði eru, se e gansll
 skólastótti minn, lygt hins vegar
 fylgi sunn rit tillofnum og van
 hin at lokum samborgið með
 15 áður. Þessi 12, & 14 ráði lygi
 meðal þeir, sem gefiðde ekki
 með tillofnum voru Vatnsfjörður
 fyrir (eftir notkunar af tillofnum) en
 meðal austurlandsgánum voru U.S.,
 U.K., Írland og Rússland.
 Við fu tillofnum til allsþreyfingar

og ey þar vartu knippt 23 atkv.
þi' vartu tilloður fæld. Nægi
 einfaldum meinhlutu n. svist u.
 mislit. Hærj seppitðan
 vartu, e. ey samþantu u. 5
 vit hófum gett þarf refta.

At lokun vil ey ðóka þeí
fests gengi i kornvinnun.

Finn tilloður
Hans.

P.D. Þyding með þessum línu
brafi til þess að gengið var og ótan
til Ágúsa kl. J.

Reykjavík, 24th October, 1949.

Dear Sir,

I have just received your kind letter of 9th September, 1949, together with your Monograph upon the North Atlantic Treaty and the Treaty-Making Power of the United States.

I am looking forward to studying your Monograph and it will be of great interest to me to learn your views on certain phases of the constitutional powers of the President of the United States of America in relation to treaty-making and to his independent prerogatives as Commander-in-Chief with regard to the military security of the United States as well as other points you discuss.

Thanking you again for this paper

I am
very truly yours,

(Bjarni Benediktsson)

Mr. Archibald G. Thacher,
Messrs. Barry, Wainwright, Tacher & Symmers,
72 Wall Street
New York 5, N.Y.